

[Oluf Pedersen.]

mindre Militærvæsen end det, der vilde fremkomme efter de Konservatives Forslag, og jeg vil gerne udtale min relative Tilfredshed hermed. Kun det ene Regeringsparti har ændret Stilling; det er antydet fra konservativ Side, at dette tilmed kun er sket af partitaktiske Grunde, og meget tyder paa, at de Konservative har Ret, selv om det forekommer mig at være en slet Taktik, Socialdemokratiet her er slaaet ind paa. Den Marine, som fremkommer efter det efterfølgende Lovforslag paa Dagsordenen, er nogenlunde paa Linie med Regeringens tidligere Forslag, og betegnende nok har end ikke Venstre i sine foreløbige Ændringsforslag krævet mere til Marinen, ja, selv det ærede Medlem Hr. Vanggaard vendte sig imod de Konservatives Krav om Artilleriskibe; mærkeligt nok nøjedes for øvrigt de Konservative med at foreslaa 2 Artilleriskibe, til Trods for at jeg har hørt sagkyndige kræve, at der skulde mindst 6 til, hvad der viser, at det er et rent skønmæssigt Tal, man har valgt. Det, jeg vil fastslaa, er, at man er nogenlunde enig om Marinen, og at praktisk talt alle erkender, at den ikke kan løse krigsmæssige Opgaver, at den kun kan konstatere vor Neutralitet.

Derimod er det Lovforslag til Hæror-dning, der nu skal vedtages, i direkte Strid med Regeringens tidligere Forslag, som klart erkendte, hvad ingen i Sandhed kan benægte, nemlig at Danmark ikke kan løse krigsmæssige Opgaver. Selv Forsvarsministeren er klar over, at Københavns Luftforsvar ikke kan gøres effektivt, og kun de, der til det sidste holdt paa Københavns Befæstning, holder stadig paa Muligheden af et Luftforsvar. Begrundelsen er ikke svær at se: de Konservative har jo Ret i, at Danmark uden et saadant Forsvar ikke kan løse krigsmæssige Opgaver, men et Flyvevæsen kræver, som det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa, en Basis, og det ærede Medlem har jo med Støtte af en stor Sagkundskab bestridt, at det var muligt at skabe en saadan Basis paa dansk Grund.

For mig at se har Debatten bekræftet Rigtigheden af den Paastand i Ministerens tidligere omtalte Pjece, at der ikke gennem en Forsvarsordning kan ydes ringeste Sikkerhed mod Krigen og endnu mindre for en sejrrig Udgang af en saadan. Det Militærvæsen, der stables paa Benene, yder ingen Sikkerhed for Nationens Bestaaen. Farligt er det, om det danske Folk og den danske

Regering foregøgler sig dette. Vi kan kun konstatere vor Neutralitet. Jeg og mange med mig, langt, langt flere, end det vil fremgaa af selve Afstemningen, tror ikke paa Værdien af en Hæror-dning. Vi har ønsket, at der i Stedet for skulde gennemføres en Politior-dning. Jeg gør opmærksom paa, at man med Lovforslaget ikke blot direkte er kommet ind paa en farlig Vej, men man forsømmer ogsaa Organisationen af den passive Modstand, som vilde give Sikkerhed mod Krig, og, hvis vi selv vilde, sikre den danske Nations Bestaaen. Her er en Fredens Gerning at øve for vor Nation, en Opgave, som vi kan løse, og som Men-skeheden var vel tjent med. Freden kan ikke sikres ad militær Vej, men gennem effektiv Etablering af den passive Modstand. Jeg maa dybt beklage, at Regeringen ikke forstaar dette og derfor ikke generer sig for at betræde Militarismens altid-slette og for vort Land særlig uhyggelige Veje. Det maa være os en fattig Trøst, at det altid er gaaet saadan, at den Regering, som gik Militarismens Vej, derved mistede sin Tilslutning i Befolkningen, men det er for saa vidt et Lyspunkt, som det peger imod denne Rege-rings Endeligt.

Til Slut har jeg nogle Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister angaaende Mandskabets Aflønning, Spørgsmaal, som jeg tidligere har berørt, men som Forsvarsministeren hidtil er gaaet uden om.

Efter det Lovforslag, som den nuværende Regering fremsatte ved sin daværende Forsvarsminister L. Rasmussen, indkaldtes der til Vagtkorpset 1 600 Mand aarligt, og der var afsat 2 Mill. Kr. til Lønninger. De til Uddannelsen antagne Konstabler fik Kvarter, Beklædning, fuld Forplejning og Sygepleje, og under Tjenesten skulde de have et mindre Beløb, og Resten udbetaltes ved Hjemsendelsen. Ved Forelæggelsen den 3. Oktober 1929 udtalte Ministeren, at det var Tanken i de første 2½ Maaned at udbetale 5 Kr. pr. Dag og derefter 6 Kr. pr. Dag, saaledes at Konstablerne ved Hjemsendelsen fik 645 Kr., og det Mandskab, som laa inde 1½ Maaned længere, skulde endda have 915 Kr. Ved Genindkaldelser regnede man med 10 Kr. pr. Dag. Jeg har set, at den nuværende Forsvarsminister er anderledes fedtet over for Mandskabet. Til Trods for at Vagtkorpsets Udgifter er steget fra 7,2 Mill. Kr. til 26,4 Mill. Kr., og til Trods for at de indkaldtes Antal er sat op fra 1 600 til 7 800, er Udgiften til Mandskabets Lønninger nedsat fra 2 Mill. Kr. til 1,6 Mill. Kr. Jeg vil hævde, at de unge